

CESTA ČASEM

Velká Lečice 2017

15.7.2017

Je léto. Červenec. Nadešel ten krásný den, na který jsme všichni celý rok čekali. Je čas zamávat rodičům a odebrat se na vlak, který nás odveze do našeho oblíbeného tábořiště. Dobrodružství může začít. Po hodinové jízdě vlakem vystupujeme v Malé Hrašticí a potkáváme další děti, které to mají z domova blíž sem, než do Prahy. Do tábora jdeme pěšky. Cesta ubíhá, bavíme se s přáteli a vyprávíme si příběhy a historky z uplynulého roku. Pauzu si dáváme na známém místě, ve Velké Hrašticí pod stromy. Po doplnění energie velíme k odchodu a jsme celí nedočkaví, protože tušíme, že už zbývá jen kousek cesty!

Už jsme tu. Tábor! Místo, kde budeme přebývat následující tři týdny. Čeká nás první nástup, kde jsme přivítáni a rozděleni do pěti oddílů (koníci, malé holky, malí kluci, velké holky a velcí kluci). Nadešel čas se ubytovat, po většinou v nových a příjemně vypadajících stanech. Pobíháme po louce, nosíme kufrы, povlékáme matrace, odevzdáváme repelenty a toaletáky... U všeho, jak jinak, si povídáme a snažíme se poslouchat pokyny vedoucích. V rámci odpoledního PPO se seznamujeme s našimi novými kamarády v oddíle a oddílovými vedoucími, hrajeme hry a hledáme si místa na bunkry, ve kterých budeme trávit společný oddílový čas.

16.7.2017

Dnešní dopoledne bylo věnováno stavbě našich bunkrů a seznámení se s chodem tábora. Odpoledne jsme v rámci příprav slavnostního ohně vyrazili všichni na dřevo k Opatovi, když tu najednou v lese potkáváme postavu, která se nám představuje jako apatykář. Působí zmateně, koktá a nese větší kufřík. Říká, že sbírá bylinky a jiné léčivé rostliny pro svou vesnici. Následně se nás ptá na čas a po naší odpovědi se spěchem odchází směrem k Poli Smrti. Padá rozhodnutí ho následovat.

Přecházíme Pole Smrti a u kříže vidíme další postavy. Všechny klečí zády k nám a vypadá to, že se modlí. Náš příchod je vyrušuje z jejich modlitby a najednou jsme tváří v tvář kněžce, kartografovi, hvězdárce, apatykáři a také démonologovi. Jsme

považováni za hrozbu, snažíme se tedy ujistit všechny, že jsme pouze zvědaví poutníci. Ale jelikož se naše oděvy liší od jejich, nepodařilo se nám je přesvědčit o opaku. Považují nás za nezmar vědy, kterou nemají v lásce. Ptáme se proč, avšak odpovědi jsou úsečné. Víme tedy jen to, že nějaký vědec svými pokusy ohrozil vesnici. Následně jsme vyhnáni z posvátného místa.

Smráká se a my čekáme na příchod tmy, abychom zapálili první slavnostní táborový oheň, když tu se ozývá náš tajný signál poplachu – **MEJDLO!** Tvoříme kruhovou obranu a pozorujeme přicházející postavu. Je to žena a představuje se nám jako Jane Christie. Je učednicí vědce Marcuse, o kterém jsme slyšeli odpoledne. Žádá nás o pomoc se zastavením jejího šíleného mistra. Předává nám stránku z vědcova deníku a říká, že pokud ji dokážeme rozluštit, pak bychom ji mohli pomoci. S těmito slovy odchází a my se odebíráme k ohni, jelikož víme, že ráno moudřejší večera. Náš první slavnostní oheň doprovázíme hrou na kytaru a zpěvem až do noci.

17.7.2017

Ráno se nám skutečně daří rozluštit stránku z vědcova deníku. Nechceme se ale hned upsat k pomoci Jane Christie, jelikož o ní nic nevíme. Proto se rozhodujeme, že se večer opět vypravíme za vesničany ke Kříži. Mezitím se dopoledne odehrává hra Safari, při které se z vedoucích stávají nebezpečné šelmy a my se mezi nimi snažíme dostat do jejich hnízd a pelechů, abychom jim mohli ukrást barevné papíry představující diamanty. Potkáváme např. šavlozubou píďalku či pizizubou vosu, které po nás střílí jedovatými papírovými koulemi.

Odpolední PPO věnované plnění bobříků krátíme, abychom se vydali ke Kříži. Opět nacházíme vesničany v modlitbách.

Abychom je tentokrát nevyrušili, tiše se přidáváme k nim a poklekáme. Knězka vede

modlitbu a náš příchod nese s jistou nevolí, avšak modlitbu dokončuje. Ptáme se na Jane Christie. Démonolog zarytě mlčí, hvězdárka mluví o našem příchodu ukrytém ve hvězdách, apatykář blábolí a nakonec jediní, kdo nám něco skutečně poví, jsou knězka s kartografem. Kartograf jediný vůči nám a Jane Christie nechová zášť, díky němu se i knězka uvoluje nám něco říct.

Praví že, Jane Christie zavítala do jejího chrámu a zanechala u ní starobylou legendu. V ní se píše o prvotním živlu, pánovi prostoru Logosovi a jeho synu Chronovi, pánu času.

Chronos byl mocnější než jeho otec, neb čas mění prostor. Své moci začal využívat a Logos byl nucen se pokusit ho zastavit. Vypukla dlouhá a vleklá válka, která skončila porážkou Loga o a vítězstvím Chrona, jež tak získal vládu nad prostorem. Logos zmizel. Po čase se Chronovi zželelo jeho činů a tak se rozhodl vzdát své vlády a utvořil žezlo s krystalem, který umožňoval svému majiteli cestovat časem a prostorem. Hledal svého otce mnoho pozemských let, až ho konečně našel a usmířil se s ním. Po domluvě s otcem odhodil žezlo do prostoru a krystal se rozbil na mnoho částí. Společně Logos a Chronos z posledních sil utvořili strážce, kteří mají hlídat prostor a čas místo nich, avšak nikdy jim nevládnout. Poté se oba dva v míru odebrali do prázdna a už jich nebylo.

Vesničané nakonec uznávají, že Jane nemusí být zlá jako její Mistr a jestli se snaží Marcuse zastavit, tak bychom ji měli společnými silami pomoc. S tímto se vracíme do tábora a očekáváme její příchod. Čekání si zkracujeme večerním Kinomatem. Vedoucí hrají příběh o muži jménem Musim, který jede navštívit tetu a strejdu do Čech a s sebou přiveze svého domácího tygra. My je zastavujeme a dotváříme příběh podle nás. Závěrem vedoucí střídají kapitáni skupinek a odehrává se ještě další zábavný příběh. K našemu překvapení Jane nepřichází a tak uleháme do spacáků.

18.7.2017

Po snídani se v táboře zjevuje Jane Christie a nese nám jakousi bedýnku. Po bližším představení záhadného předmětu, se dozvídáme, že jde o stroj času. Marcus prý cestuje časem a sbírá krystaly, aby osvobodil Temného prince ze sedmi pekelných kruhů. Prý to začalo tak, že Marcus přesvědčoval ostatní vědce o existenci časové smyčky. Vše vyvrcholilo neúspěšným pokusem o cestu skrz prostor a čas, který se odehrál

před celou vesnicí. Vesničané se Marcusovu neúspěchu vysmáli a on se rozhodl pomstít se všem lidem. Prý uzavřel dohodu s démonem Azazelem, který mu dá, co bude chtít, když osvobodí Prince Temnot. Jane vytahuje z kapsy Marcusův deník a říká, že podle jeho náčrtů sestavila vlastní stroj času. Naléhá na nás, že nemáme mnoho času a je třeba se vydat za Marcusem do jiné časové smyčky. Z vylustěné stránky nám vyšel třímístný kód, který zadáváme do stroje. Podle deníku bychom nyní měli být v době starověkých bohů. Vydáváme se na nejbližší možný Olymp v okolí – Nevadu.

Na Nevadě potkáváme pětici řeckých bohů – Dia, Athénu, Apolóna, Artemis a Poseidona. Naším úkolem je rozžehnout oheň víry. Musíme tak učinit pomocí sestavení pěti ohňů, ve kterých zapálíme pochodně a těmi následně rozžehneme posvátný oheň bohů. Když Zeus zažehává zlatou svíci o posvátný oheň, prohlašuje náš úkol za splněný a dává nám náš první krystal času.

Po poledním klidu se vyrazíme koupat, opalovat a blbnout na starou louku u Kocáby. A i večerní program se nese v duchu PPO.

19.7.2017

Dnešní dopoledne opět trávíme v rámci oddílů, abychom se mohli psychicky i fyzicky připravit na odpolední hru zvanou Had. Cílem této hry je pravděpodobně nás uběhat k smrti, jelikož obejít celou hrací plochu pomocí kostky se nám zdá nemožné. Lítáme ze stanoviště na stanoviště a plníme možné i nemožné úkoly. Nejradši máme ty vedoucí, kdy nás z jednoho stanoviště pošlou na jiné, abychom něco zjistili. Odměnou nám je následná koupačka v brutaru, na kterou se sotva plazíme. Aby toho pohybu nebylo málo, večer rozvlňujeme naše těla v rytmu hudby. Diskotéku doprovází nám známý Lečobar, kde hasíme žízeň všemožně barevnými nápoji.

20.7.2017

Po včerejším výdeji energie, dnešní dopoledne trávíme plněním bobříků v rámci oddílových programů. Odpoledne ovšem startuje hra Kouzelnický souboj, která je za nedlouho zastavena. Po vyslechnutí a ujasnění pravidel pokračujeme ve férovějším duchu a musíme přiznat, že nás baví o mnoho víc. V této hře se dostáváme do kouzelného pole plného papírků, ty představují kouzla, jež sesíláme, body nebo vystřídání s týmovým kolegou. Následuje ještě hra Duhovka, která připomíná retro hru Logic naživo.

Smráká se a opět jdeme zprovoznit stroj času. Tentokrát se přenášíme do blíže neurčené doby a náš krystal by měl být v okolí Chvojně. Už z dálky slyšíme hlasité

zařikávání a mnohohlasé pobrukování. Vidíme louče a šest čarodějnic. Podle deníku by pět z nich měly být dobré elementární čarodějky ohně, vody, vzduchu, země a energie. Jsou však v područí zlé čarodějnice zvané Velká Matka. Její hlas se nese celým lesem. Z jejích slov nám dochází, že spoutala hodně čarodějky pomocí pentagramů, které mají na holích. Přemýšlíme, jak se dostat co nejbližší k zakletým čarodějnicím a strhnout jim z holí pentagramy. Nakonec

se rozhodneme pro obyčejnou hrubou sílu a přepad ze zálohy. Když jsou čarodějky volné a my máme pocit úspěchu, tak se ozve příšerný smích.

Velká Matka se nám vysmívá, že její krystal nikdy nezískáme a začíná něco provolávat v podivné řeči. Elementární čarodějky se zhrozí a pobízejí nás k útěku. My se ale nechceme vzdát. Situace se mění, když vidíme se zvedat dým a z něho vycházet démony. Proti nim jsme bezmocní. Elementálky je prý zdrží, co to v jejich oslabeném stavu půjde, ale my běžíme do tábora, co nám nohy stačí. Z lesa za námi jen slyšíme bolestné výkřiky a temný smích. Tentokrát

jsme bohužel prohráli. Celý promočení a zablácení se vracíme do tábora a jdeme zalehnout do spacáků.

21.7.2017

Dopoledne jde většina oddílů do bunkrů na plnění bobříků a hraní her. Jen Koníci a střední kluci se vydávají ke Kocábě, kde jejich hry přeruší nečekaný příchod tří démonů. Okamžitě tvoří kruhovou obranu, ale jsou slabí. Zničehonic se objevuje démonolog. Tasí kord a vrhá se do boje s démony. Podaří se mu je zahnat zaříkáváním. Následně doprovází oba oddíly do tábora, kde nám sděluje děsivou zprávu. Jsme v nebezpečí, protože moc krystalu přitahuje démony. Velcí kluci se na místě rozhodují opustit s krystalem tábor a tak odvést pozornost od našeho ležení. Odchází hned po poledním klidu a my ostatní trávíme PPO v táboře. Večer uskutečňujeme konkurz na soutěž Bahnodance aneb když vedoucí tančí. Konkurz nám zvedá náladu a my jdeme spát.

Velcí kluci mezitím uléhají v lesích u Slap. Jejich klid je záhy přerušen příchodem hordy démonů. Vybíhají na nedaleké pole, avšak zjišťují, že v lese zůstal Honza, kterému se podařilo usnout. Chtějí podniknout záchrannou akci, bohužel neúspěšně, démonů je příliš mnoho. Z beznadějně situace je vysvobodí kněz náhodně procházející kolem. Když se konečně dostávají k Honzovi, zjišťují, že je vzhůru a zraněný na noze. V unáhlené snaze se vyhnout démonům si nenazul boty a cestou za nimi si rozsekl nohu. Až později všem dochází, že Honza byl celou dobu v bezpečí, protože měl u sebe démonologův růženec, který jsme toho rána získali na ochranu.

22.7.2017

Dopoledne ještě trávíme PPO a vyčkáváme příchodu velkých kluků. Ti přichází na oběd. Sdělují nám své večerní dobrodružství a nás se jímá hrůza z toho, co se mohlo stát. Odpoledne se koná LečiceCup, také známý jako Lečický oktathlon. Všechny týmy soutěží v osmi různých disciplínách – od pojídání jablek na provázku bez pomoci rukou po přechod po laně, či snesení desetikoruny do ešusu. Navíc jsou stanoviště rozsetá kolem tábora, takže můžeme soutěžení spojit s příjemnou procházkou v přírodě za slunného dne.

Večer trávíme u ohně, kterým je prvně postaven do pyramidy a musíme uznat, že tento druh ohně má hodně co do sebe. Noc rozeznívají naše písně a zvuk kytar nás doprovází až do spacáků.

23.7.2017

Ráno opět opouštíme tábor pomocí stroje času a míříme do Japonska za Joro-Gumo (pavoučí ženou). Krystal by měl být v okolí vrcholu Čihadlo. Cesta byla dlouhá a náročná, ale cíle jsme nakonec dosáhli. Joro-Gumo stála před námi na křižovatce. Prý ji spoutal démon Šoten Doji a ona přišla o své schopnosti snovačky. Když ji přineseme její nefritové korále a navrátíme jí její schopnosti, tak nám pomůže získat krystal od jejího věznitele. Dělíme se na skupinky a míříme do lesa hledat její strážce. Brzy je potkáváme. V bílých kimonech obcházejí stromy, na kterých hlídají nefritové korále. Používáme hrubou sílu, lest i tiché plížení, abychom ukořistili vzácné nefrity. Když je máme všechny, míříme zpět k Joro-Gumo. Její strážci prchají za hlavním věznitelem. V čele s Joro-Gumo se vydáváme za nimi. Šoten Doji se střetává s pavoučí ženou, zatímco my bojujeme s jeho bojovníky. Ačkoliv náš boj je značně nepříjemný, nemůžeme po očku nesledovat lítý boj mezi dvěma démony. Joro-Gumo a Šoten Doji se bijí jako zkušení válečníci a oba se vzájemně zaříkávají, nicméně Joro-Gumo je díky nefritovým korálům opět mocná a dává svému vězniteli za vyučenou. Šoten Doji je oslaben. Joro-Gumo získává krystal a dává ho nám. Opouštíme Čihadlo a míříme zpátky do tábora. Po cestě zpět jsme přepadeni skupinou démonů. I když nemáme už moc energie, prorážíme si cestu skrz ně a jdeme neohroženě do tábora.

Odpoledne jsou vybraní finalisté z konkurzu Bahnodance a losují si své taneční partnery z řad vedoucích. Celé odpoledne pak tráví tanečníci a jejich realizační týmy přípravami na večerní show. Po večeri startují taneční kreace soutěžících. Po mnoha povedených číslech volíme finalisty – Ivan s Tadeášem a hitem What does the fox say?, Kuba s Niki a hitem Kung Fu Fighting a na prvním místě se umístil Tomáš s Patrikem a hitem Wake Me Up Before You Go-Go. Pro úspěch vítězného čísla chceme ještě opakování, které se mění na hromadný tanec všech.

24.7.2017

Vzhledem k celodennímu dešti, jsme se uchýlili k programu po oddílech. Rozutíkáváme se pod plachty našich bunkrů, hrajeme hry nebo plníme bobříky. Večer jsme se sešli v hangáru na Partičku. Viděli jsme mnohé oblíbené disciplíny. Tomáš nás obzvláště pobavil při seznamce, protože nám připomínal při hádání Geňu. Přeci jen Kachnu jako toaleták, Sísu jako čočková polévka, Aleše jako barel na vodu a Martina jako Kryštofa, našeho kuchaře, nebylo zas tak těžké uhádnout...nebo snad ano?

25.7.2017

I dnešní den po většinu propršel a tak byl trávený v rámci PPO. Vzhledem k tomu, že jsme dlouho nedostali žádné zprávy od Jane a nevíme, jak dál, rozhodli jsme se vydat na jediné známé místo – ke Kříži. Vyslali jsme skupinku velkých a zbytek měl vůli stále sychravému počasí program v táboře.

Oslabeni o velké ale náhle musíme čelit přepadu démonů. Ti šli na jisto po krystalech. S hrůzou jsme zjistili, že Explodák nechal krystal ve stanu a demony přitahovala jeho moc. Rychle se posouváme v kruhové obraně k jeho stanu, aby do něj rychle vletěl a krystal vzal do bezpečí kruhu. Démony tato akce velmi rozeznila, proto bojují o to víc a my máme co dělat. Přesouváme se dále k ohništi, ale už jsme obklíčeni. Dlouho nevydržíme. Je jich mnoho. V tu chvíli vidíme skupinu velkých, jak se vrací z Pole Smrti. Vycházejí zpoza stanů a šikují se do skupin po čtyřech. V rukách třímají ručně vyrobené kříže. Jejich silou zahání demony pryč a nás tak osvobozují. Dovídáme

se od nich, že potkali démonologa, který jim poradil mocné číslo čtyři a křížky jako ochranu roti démonickým silám.

V noci jsme probuzeni a využíváme příjezdu Matěje, který nám ukazuje hvězdy pomocí teleskopu. Tak zblízka jsme je ještě na táboře neviděli. Po zážitku se vracíme do spacáků.

26.7.2017

Ozývá se rána jako z děla, která nás budí. Hned na to slyšíme venku lidi křičet *mejdlo*. V rychlosti si obouváme první boty, které vidíme a sápeme se ze stanu. Z Korunovačnického lesa se line žlutý dým a vzápětí se ozývá jakýsi řev. Tvoříme kruhovou obranu a na louku vybíhají čtyři vojáci se zbraněmi. Nevraživě se na nás koukají a jejich velitel na nás řve, co jsme to provedli, že jsme narušili

kontinuitu časoprostoru. Rozumíme sotva půlce jejich slov. Podle vzhledu jsme je tipovali na Odbojáře, skupinu lidí, kterou jsme potkali před třemi lety. Nemohli jsme se více mýlit. Jeden z nich se zastavil u naší obrany a podíval se na Sisu, oslovil ji příjmením a pak prohlásil, že přeci zahynula při nějaké nehodě v jiném časoprostoru. Najednou začala jejich slova dávat smysl - potkali jsme sami sebe v časové smyčce!

Teda sebe z paralelního světa. V jejich světě je náš tábor jakýmsi nejelitnějším výcvikovým střediskem pro boj s paranormálními jevy, kam se posílají děti na celoživotní výcvik. V osmnácti pak základnu opouští v elitních jednotkách a cestují časoprostorem, aby řešili problémy, které nastanou. My jsme naším cestováním prý narušili časoprostor a oni teď řeší následky našich činů.

Porozumění mezi našimi skupinami, ale netrvá dlouho neb se zjevuje sám vědec Marcus. Přitahován silou krystalu, který měla velitelka jednotky, se vkradl až do našeho tábora a začíná jednat. Vědec říká, že my jsme ti špatní a on se jen snaží před námi zachránit svět. My oponujeme, že to on je ten špatný, co se snaží svět zničit. Pomalu ztrácíme víru, že bychom mohli naše paralelní já přesvědčit, když vědec ve

svých povídkách klopýtne. Jako by měli společný šestý smysl na lži, najednou všichni

vojáci namířují své zbraně na Marcuse. Ten se ještě chvíli snaží své klopýtnutí zahladit, ale marně. Vojáci už vědí, kdo mluví pravdu. Marcus už ví, že tady prohrál a tak obrací karty a odchází z tábora pokřikujíc na nás. Z cesty slyšíme démonický řev – Marcus nepřišel sám. Velitel posílá svůj tým na cestu. Mezitím, co nám předává krystal času, řev na cestě zaniká. Tým se vrací, vypadá to, že zahubili útočící demony. Přichází čas, aby se vrátili, odkud přišli. Odchází. Opět slyšíme ránu a po našich návštěvnících není ani stopa.

Zbytek dne trávíme v poklidném PPO, plníme bobříky a hrajeme hry. Večer opět rozvlňujeme naše těla v rytmu diskotéky.

27.7.2017

Dopoledne si užíváme PPO a odpoledne se přesouváme na starou louku, abychom si zahráli Famfrpál! Tak jako v Harry Potterovi se naše týmy rozdělují na brankáře, chytače, střelce a odrážedce. Někteří vedoucí se mění v potlouky a zlatonku. Naštěstí se v našem famfrpálu znamená zásah potloukem pouze nutkání upustit camrál a jít oběhnout své brankoviště. Nikdo tak neodchází zraněn. Závěrem si vítězná skupinka z řad dětí užívá možnost zahrát si zápas proti týmu vedoucích.

Večer je věnován formě PPO, jelikož velcí kluci a holky se zítra promění na vedoucí a tak si připravují program. Vedoucí, kteří se na zítra promění v děti, si naopak hrají s dětmi a moc se těší, co se bude zítra dít.

28.7.2017

Den naruby! Velcí kluci a holky se budí dříve, aby na osmou mohli vzbudit své oddíly. Rozdělení na vedoucí po třech vedou své děti na společnou rozcvičku. Následně probíhá klasické čištění zubů. Tady už naráží vedoucí Koníků, protože musí s několika dětmi hledat kartáčky. Dopolední program tráví většina v bunkrech a hraním různých her. Odpoledne je pak připravena hra Kolíky, které se všichni účastní a moc se baví.

Večer je osobní volno, při kterém tábor opouští skupina statečných a vydává se do Lesní svatyně na další, tentokrát velmi nebezpečnou, cestu. Vydávají se za krvežíznivými upíry, kteří pomocí krystalu času mohou chodit po vesnicích i za denního světla. Podle vědceva deníku se v noci scházejí v místě naší Lesní svatyně.

Při příchodu do Svatyně vidíme záři pochodní a uprostřed ní malý oltář se svícemi, kalichy a vyřezávanými krabičkami. Následně přichází upír a upírka a něco si povídají. Přibližujeme se blíž, když zaslechneme řinčení okovů a sténání. Oba upíři se zahledí kamsi do lesa. Do tmy promluví muž. Ze tmy se ozve další mužský hlas a sténání je hlasitější. Najednou se zjeví v záři pochodní třetí upír a vede si nějakého vesničana v okovech. Upíři se baví o vesničanovi jako o večeri. Z jejich slov se nám dělá špatně. Bojíme se, ale nemůžeme nechat toho vesničana zemřít tak krutou smrtí. Vystupuje ze tmy lesa a stojíme tváří v tvář těm ohavným zrůdám.

Takhle zblízka vidíme, že jsou celí od krve. V nás by se krve nedořezali. Chvilku s nimi diskutujeme, ale následně se pokusíme ukrást jednu z bedýnek.

Nekompromisně postupujeme krok za krokem v kruhové obraně k poli. Upíři jsou však silní pořád dorážejí, podrážejí nohy a snaží se nás vytáhnout. Před lesem zastavujeme a zjišťujeme, že krystal není v ukradené bedýnce. Upírka se dobře baví a nabízí dohodu. Vydá nám krystal, za rozluštění její hádanky. Když neuhodneme, tak si nechá některé z nás a ti se stanou dalšími upířími chody. Nemáme moc na výběr. Víme, že by některé z nás stejně dostali, pokud bychom se dali na útěk. Když je vše přichystáno, upírka nám dává dvě ampule s krví a čtyři z nás míří kousek dál, jako zástava. Ptá se, která je lidská a která zvířecí? Nevíme a tak se obracíme na Sísu jako na zdravotníka. Stejně ale končíme s šancí 50:50. Tipujeme. Upírka otvírá ampule a ochutnává. Zvládli jsme to! Propouští nás i s krystalem. V klidu se vydáváme do tábora, když slyšíme, jak se upíři hádají, a upírka říká, že

nám bezpečný odchod neslíbila. Počínají na nás hon a tak bereme nohy na ramena a sprintujeme do bezpečí tábora.

Pro tentokrát máme velké štěstí - daří se nám totiž uniknout bez zranění.

29.7.2017

Dnešní polední klid trávíme přípravou na odpolední hru Liška, ve které jde o to nebyt nalezen. Tedy schovat se v lese. Hra nám zabírá celé odpoledne, protože někteří jsou skutečně dobří a najít je v předem vymezeném prostoru je oříšek.

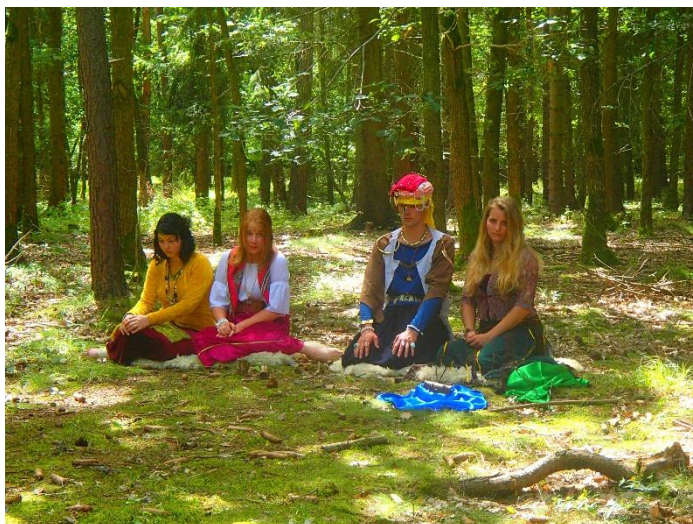
Večer k nám opět po roce dorazila známá TV Lečo. Nejdříve jsme shlédli večerníček Chip a Dale. Následně jsme se dozvěděli, co se děje z Televizních novin. Následovali zábavné pořady jako Bahno Wars, Vytřeno či Cestománie. Tak jako v

každé televizi i programy TV Lečo jsou protkány reklamami, nicméně aspoň ty, které si připravili naši kamarádi, jsou vtipné.

30.7.2017

Dopoledne opět společně vyrážíme na cestu časoprostorem. Vydáváme se do dávné Persie, která by měla být v nedaleko Královce. Potkáváme sultána a jeho tři ženy. Sultán s námi nemluví, jelikož ho nejsme hodni. Jeho ženy nám poradí, že v nedalekém údolí je poklad, který by sultán chtěl. Ten bychom mohli vyměnit za krystal, který nosí jako šperk. Jdeme tedy do skalního údolí a na rozcestí potkáváme perského vojáka, který nám říká, že musíme rychle poklad najít a on ho za nás předá sultánovi. Pomáhá nám najít údolí i poklad. Po nálezů několika nádob, plných drahého kamení a šperkovnice jdeme do paláce. Na cestě zpět, těsně před sultánem narážíme na další dva vojáky, ti na nás však zaútočí. Stejně ale postupujeme k sultánovi. Při předání pokladu nás ale voják, který nám prvně slíbil pomoc, zrazuje. Říká sultánovi, že on našel poklad a rád by ho vyměnil za krystal. Sultán vidí jen šperky a na nás nedbá. Naše přítomnost ho již

otravuje a tak odchází pryč. Jeho ženy ho následují. Tato prohra nás bolí, jelikož jsme hloupě a slepě důvěřovali někomu, kdo nás podvedl. Zkroušeně se vracíme do tábora.

U traverz však narážíme na větší množství démonů, rojí se ze všech stran a jdou po nás. Je jich mnoho a my nemáme energii po dlouhé cestě bojovat, proto z posledních sil prcháme do bezpečí tábora.

Po odpoledni plném slunce a cest máme další den, kdy se jdeme koupat do brutaru. Což vzhledem k událostem dnešního dne oceňujeme. Jako by počasí zrcadlilo naši ponurou náladu, spouští se k večeru déšť a rychle se mění na velikou bouřku. Táborák musí být přesunut a my tak jdeme spát o něco dřív.

31.7.2017

Dopoledne probíhá PPO a tak se snažíme dělat bobříky, co to jde. Odpoledne se jdou koupat velké holky do Kocáby. U traverz je překvapují lidé, kteří je odtamtud vyhání, že je to podle jejich slov místo, na kterém byli dřív, tudíž jim patří. Po příchodu zbytku tábora zjišťujeme, že jde o kovboje, kteří zde rýžují zlato. Jejich rozhovor prozrazuje jejich lenost a neférovost v životě. V zatačce však vidíme nějakou postavu, jak se schovává za houštím. Když k ní přicházíme, poznáváme indiánku, která nás prosí o pomoc s kovboji, kteří zde ničí posvátné místo jejího lidu. Za odměnu je nám přislíben krystal visící jí na krku. Vracíme se zpět a zkoušíme všelijaké triky, jak dostat kovboje z tohoto místa. Ti nám nakonec nabídnou, že jim můžeme pomoci s vybíráním zlata z potoka, protože když narýžují dost, odejdou. Kovbojové jsou ale prolhaní a zkouší nás obvinít z krádeže jejich zlata. Snaží se nás vyprovokovat. Po dlouhých debatách se nám daří přimět kovboje k odchodu i s jejich zlatem. Indiánka nám děkuje za pomoc a předává krystal.

S naší dobrou náladou se drží i umoudřené počasí a tak večer může proběhnout další slavnostní táborák, postavený do dosti netradičního tvaru pyramidy a hranice zároveň. Všichni rádi usedáme a necháváme se pohltit společným zpěvem a radostí.

1.8.2017

Dnešní den již odrána příjemně svítí slunce. Jako by nás chtělo povzbudit v nadcházejících událostech. Dopoledne trávíme v rámci PPO, polední klid narušuje Jane Cristie s démonologem. V očích mají zděšení, jelikož si cestu do tábora museli probojovat. Společně nám říkají nemilou novinu: Marcus se hodlá zmocnit našich krystalů hrubou silou, tudíž - napadnout náš tábor a to již dnes. Přichází tedy čas jednat. Než abychom čekali na Markuse a jeho armádu v našem táboře, rozhodujeme se mu vydat naproti k Temné bráně, její umístění je nakresleno v deníku. Odpoledne trávíme tedy přípravami na bitvu. Rozdělujeme se do menších, vyvážených skupin. Posunujeme večeri na dřívější hodinu a vyrážíme vstříc veliké bitvě.

Hned u traverz nás průzkum informuje, že k bráně nedojdeme. Markus s démony už nám vyšel naproti a jeho temná armáda se formuje v ústraní lesa u Opata. Za řekou tedy stavíme hlídky a v předem daných bojových skupinách se přesouváme za řeku a vyčkáváme na louce příchodu démonů. Chvíli se nic neděje, jen naše napětí

roste. Z ničeho nic se začíná linout z lesa rudý kouř a rozprostírá se na louce. V dýmu těžko vidíme obrysy postav.

Rozpoznali jsme stíny, demony druhého pekelného kruhu a také ztracené duše, lehce ovládnutelné demony z kruhu prvního. Mezi nimi se však objevují i mnohem nebezpečnější stvoření. Čarodějnice a váleční démoni ze třetího kruhu. S hrůzou a jistotou tedy víme, že se Markusovi podařilo otevřít tři pekelné brány.

Naším úkolem tedy je získat tři krystaly. Věříme, že je bude mít Markus u sebe. Vědec je však na náš příchod připraven, obklopil se dvěma mohutnými demony v bílých kápích, kteří vypadají nebezpečněji než kterýkoliv jiný démon na bitevním poli.

V našich bojových skupinách se pohybujeme po poli a démoni se nám všemi možnými prostředky snaží zabránit v přístupu k Markusovi a zároveň nám ukázat, že jsme jen slabé děti. Odtrhují nás od sebe, rvou se s námi, povalují nás na zem a snaží se nám způsobit vše možné nepříjemnosti.

Během bitvy zjišťujeme, že démoni vyšších kruhů z nějakého důvodu nemohou přejít

přes vodu a tak naši nejmenší ochránci krystalů zůstávali se svou posádkou ochránců v bezpečí za řekou. Naše vybraná skupina statečných mezitím dokazuje, že je opravdu složená z elitních jedinců, jelikož se jim daří ukořistit první krystal od samotného Markuse a proklouznout

jeho ochráncům mezi démonickými drápy. Markus zuří. Po našem prvním úspěchu se bitva začíná vyostřovat.

Démoni nám rozbíjejí naši obranu a získávají do zajetí nejednoho z nás. Avšak vždy se daří dostat naše kamarády do bezpečí. Jsme vysílení, ztrhaní a přes veškerý

odpor démonů se nám podařilo získat od Marcuse všechny potřebné krystaly. Po tomto boji se démoni obracejí. Místo na nás se vrhají na Markuse a říkají, že nyní patří peklu. Zjišťujeme totiž, že se k nám již nemohou dostat. Asi kvůli síle krystalů. Vedou Markuse stranou, směrem k Opatovi. Snaží se nás přesvědčit, abychom se přidali k nim, že nám s nimi bude lépe. Odmítáme, ale následujeme je až k Bráně pekel, kam po

odvlečení Markuse mizí všichni démoni, jelikož tuší, že ji dle pokynů démonologa hodláme zavřít. Naši stateční ochránci krystalů z řad nejmladších se společně přesouvají k ohňům pekelné brány. Rukama spojeni v jeden řad zvedají dva na konci zhášedla a pokládají je na pekelné ohně. Ohně zhasínají. Dým valící se z brány pomalu mizí. Brána je zavřená.

Odcházíme směrem k táboru, když potkáváme Jane Christie, která nám děkuje, že jsme zachránili nejen sebe, ale i její svět. Aby zabránila dalším hrádkám s časem,

rozebírá náš stroj času a dává nám každému kolečko z něj, aby ho nikdo nemohl složit zpátky dohromady. Rovněž nám sděluje, že se démonolog rozhodl vrátit zpátky tam, kam patří, tudíž prošel pekelnou branou. Jak se dříve dozvěděli naši starší, je původem napůl démon a napůl člověk. Smutné loučení...

Večer slavíme náš veliký úspěch a snažíme se neusnout s prvními hvězdami, jelikož jsme šileně vyčerpaní.

2.8.2017

Dopoledne probíhá PPO, dokončujeme poslední z bobříků, abychom ještě stihli získat lesní moudrosti. Odpoledne pak probíhá velká soutěž Holky vs. kluci. Soutěží se v mnoha disciplínách, např. v zatloutání hřebíků na co nejméně úderů, vypití půl litru vody na ex nebo zapálení zápalky jednou rukou. Vyhrávají, pro letošek, kluci.

Večer ještě naposledy vlníme naše těla v rytmu hudby. Nervózně však vyhlížíme Niky, Michala a Patrika, kteří dnes dopoledne vyrazili na nekonečnou cestu, posledního bobříka ze třetího stupně lesní moudrosti. Jako jedna z posledních písní zaznívá skladba We Are the Champions od skupiny Queen a do hangáru vchází naši tři kamarádi. Všem se na krku houpá třetí stupeň. A den můžeme zakončit gratulacemi, objímáním, potleskem a upřímnou radostí. Vesele jdeme spát.

3.8.2017

Přijela pouť! Čas utratit všechna nasyslená Leura! Máme tu střelnici, chůdy, věštinu, bar i směnárnu. Za každé stanoviště získáváme body, které nám jsou podle kurzu proplaceny ve směnárně. Občerstvujeme se v baru, kde vyhrává hudba, tak nám nevadí ani fronty, protože v nich společně zpíváme, či si sdělujeme, kde všude jsme už byli a jak se nám co povedlo. Pout' jsme si náramně užili!

Odpoledne se vydáváme na oddílové výlety. Střední oddíly se vydávají na společný výlet do Nového Knína, velké holky ještě dál a velcí kluci zůstávají v táboře, jelikož si svůj velký výlet již užili (byť byli napadeni démony). Výlety ukončujeme přespávačkou v bunkrech. Jako oddíl si sedáme k ohňům a hodujeme na dobrotách. Vzpomínáme, co se všechno přihodilo za letošní tábor a vyprávíme si příběhy. Postupně

odpadáme a jdeme spát do spacáků pod širým nebem, nebo plachty našich postavených příbytků.

4.8.2017

Máme tu poslední celý den na táboře a tak je třeba dokončit posledního bobříka, sklidit bunkry, zabalit kufry a také se pořádně umýt v brutaru, aby nás zítra rodiče poznali. Večer se koná poslední slavnostní táborový oheň a naposledy lesem zní naše oblíbené táborové písničky. Předávají se též nové stupně lesní moudrosti a pak se zase pokračuje v hraní na kytary a zpívání. Závěrem, již tradičně, všichni plackaři usínají okolo ohně a naposledy pozorují krásnou noční oblohu nad naší táborovou loukou.

5.8.2017

Opět nastal den loučení. Ráno naposledy vylézáme ze spacáků, jen abychom je rovnou zabalili do jejich obalů a připravili na odjezd. Společně snídáme a následně již nosíme kufry k autu, matrace do jídelny a kováče posouváme na sluníčko, aby proschly. Utíká to jako voda a už tu máme poslední nástup. V rámci nástupu se na památku fotíme a pak už nám jako vždycky prší táborové peníze na rozloučenou.

Nadešel čas opustit tábor a vydat se na vlak a vstříc našim domovům.

Tak zase za rok!

Velcí kluci

Velké holky

Střední kluci

Střední holky

